

1911. SZEPTEMBER 15.

ERDÉSZETI LAPOK

L. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

18. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☉ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

☞ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének. ☜

(Telefon: 37-22.)

Az osztrák erdészek fogadtatása.

Az osztrák birodalmi erdészeti egyesület magyarországi tanulmányutján résztvevő osztrák szaktársaink folyó hó 11-én d. u. $1/22$ -kor érkeztek meg székesfővárosunkba. A Budapesten időző magyar erdészek угyszólván kivétel nélkül jelen voltak már a pályaudvaron lefolyt fogadtatásnál is, ezzel mintegy tanujelét adva annak, hogy az osztrák kollégák figyelme magyar szaktársaik lelkében élénk visszhangra talált.

A Budapestre megérkezett osztrák vendégek névsora a következő:

Fieser N. főerdész (Baden nagyh.), lovag dr. *Guttenberg* Adolf udvari tanácsos, az osztr. bir. erd. egyesület alelnöke, *Hattler* József cs. k. erdőtanácsos, dr. *Herz* N. erdőmérnök, dr. *Janka* Gábor cs. k. erdőmester, *Konsel* József erdőmester, *Krahl* Arthur cs. főerdőtanácsos, *Leeder* Károly cs. és k. udv. titkár, egyesületi ügyvezető, *Lent* N. porosz kir. korm. és erdőtanácsos, *Petraschek* Károly udvari tanácsos, *Petraschek* Károly Ottó cs. k. törvényszéki bíró, *Prinz* Ferenc apátsági erdőmester, *Rohrmann* Móríc földbirtokos, dr. *Sallac* Vilmos felsőbb erd. tanánt. tanár, *Serek* Ferenc cs. k. erdőtanácsos, *Schmid* István

felsőbb erd. tanint. igazgató, *Schwarz* János cs. k. erdőmester, *Stainer* Gyula magkereskedő, *Zeppitz* Henrik cs. k. erdőmester és *Zhuber* Pál hgi urad. erdőmester.

Budapestre mindössze 20-an jöttek; egy kis részük — közöttük az egyesület elnöke: herczeg Auersperg Károly is — csak Vinkovczen csatlakozik a társasághoz. A vendégek gyors elhelyezése és visszakalauzolása után az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlési termében $\frac{3}{4}$ óra-
kor folyt le az ünnepélyes fogadtatás.

Az I-ső alelnök távollétében Horváth Sándor II-od alelnök foglalta el az elnöki széket, s mindenekelőtt ahhoz kérte az egyesület hozzájárulását, hogy tekintettel idegen-
ajku vendégeinkre, üdvözlő beszédét német nyelven mond-
hassa el.

Üdvözlő beszéde magyar nyelvre fordítva következő-
képen szól:

Tisztelt Uraim!

Mint bizonyára Önök is tudják, nagyérdemü elnökünk, néhai báró Bánffy Dezső néhány hónappal ezelőtt legmélyebb sajnálatunkra elhunyt. Üresen maradt elnöki állását az új elnök megválasztásáig első alelnökünknek, Bedő Albert nyug. államtitkár urnak kellene ideiglenesen betölteni, őt azonban sajnálatunkra egészségi okok akadályozzák abban, hogy ma itt jelen lehessen. Így nekem, az egyesület második alelnökének jutott osztályrészemül az a kötelesség és egyszersmind megtiszteltetés, hogy Önöket, Uraim, az osztrák birodalmi erdészeti egyesület jelenlévő tisztelt tagjait, élükön érdemes alelnökükkel, lovag Guttenberg Adolf udvari tanácsos ural az Országos Erdészeti Egyesület nevében mint igen kedves vendégeinket szivből üdvözljem és igaz örömünknek adjak kifejezést afelett, hogy amidőn idei tanulmányutjuk programjának megállapításával foglalkoztak, ránk gondolni szivesek voltak, s mindjárt el is határozták, hogy több más idegen állam után ez idén hazánkat, Magyarországot fogják megtisztelni látogatásukkal.

Midőn ennek a rám háramló kedves kötelességnek néhány

szerény szóval eleget teszek, mindenekelőtt őszinte sajnálatunknak adok kifejezést afelett, hogy kitűnő elnökük, főméltóságú herczeg Auersperg Károly csak holnapután Vinkovczen csatlakozhatik az Önök társaságához és így ma nem részesülhetünk abban a szerencsében, hogy őt körünkben személyesen is üdvözljük. Ki kell továbbá jelentenem, hogy látogatásuk feletti örömünk annál nagyobb és őszintébb, mert tudjuk, hogy Önök évenként rendezett tanulmányutjainkon mindig komoly czélokot tartanak szemük előtt. Tanulmányozni és megismerni igyekeznek, gondolom, egymás után a külföldi államok erdőgazdasági viszonyait, még pedig közvetlenül a helyszinén, hogy azután személyesen szerzett tapasztalataik alapján alkothassanak ítéletet afelől, hogy az egyes államok mekkora termelő képességgel vehetnek részt a saját államuk és a világpiacon faszükségletének kielégítésében és mily mértékben szereztek meg az erdészeti tudományok és az erdészeti kultúra azon vivmányait, amelyeknek birtokában erdőgazdasági tőküket egyfelől gazdaságosan értékesíteni s másfelől a jövő számára megőrizni s lehetőleg szaporítani képesek lehetnek.

Bizonyára ilyen czélok hozták el Önöket most is hozzánk s ezért biztosíthatjuk Önöket, hogy részünkről mindent el fogunk követni, ami csak lehetőségünkben áll, arra nézve, hogy Önöknek kitűzött céljuk elérését lehetővé tegyük. S bár jól tudjuk, hogy Önök ez alkalommal a mi erdőgazdasági állapotainkat gondos vizsgálódás és szigorú kritika tárgyává fogják tenni, mégsem félünk ítéletüktől, mert hisz Önök, mint erdészek és erdőgazdák, valamennyien az igaz természet tanítványai és barátai és így a mi viszonyainkat vizsgálva, kétségtelenül a tiszta igazságot igyekeznek megtalálni, már pedig az igazságot, mint magunk is tanítványai és tisztelői az őszinteséget lehelő természetnek, szintén tiszteljük s akkor is meg fogunk hajolni előtte, ha ránk nézve netalán kedvezőtlenül ütne ki. Mindenesetre nyugodtak lehetnek, kollegáink, akik Önöket tanulmányutjukon kalauzolni fogják, semmi tekintetben sem fogják szépítgetni erdőgazdasági állapotainkat, ellenkezőleg, kedvező viszonyaink, komoly, célutadatos törekvéseink és itt-ott található sikeres kísérletezéseink bizonyítékai mellett, mindenütt rá fognak mutatni egyszersmind azokra a nehézségekre is, melyet még le kell győznünk, s mulasztásainkra, melyeket pótol-

nunk, célvesztett kísérleteinkre, melyeket újból kell kezdenünk. Általában véve kollégáink minden törekvése oda fog irányulni, hogy Önök, uraim, azokról a vidékekről, melyeket beutazni fognak, erdőgazdasági tekintetben teljesen igaz és hű képet szerezhessenek.

Már most figyelmeztetnem kell Önöket azonban arra, hogy az a kép, melyet így alkotnak maguknak, bár magában véve hű, egészben véve mégis csak tökéletlen kép lesz. Mert hiába, az Önök mostani tanulmányutjának tárgyai: szlavoniai tölgyeseink világhírű öreg faállományaikkal, nagykiterjedésű homokterületeink nagyszabású ákácztelepítésekkel, melyeket Szeged, Szabadka és Deliblat környékén látni fognak és alsóbbrendű erdészeti tanintézetünk Királyhalmán és Vadászerdőn önállóan kezelt tanulmánygazdaságaikkal, mindezek kétségen kívül igen értékes részei a magyar erdőgazdaságnak, de mégis csak töredékes részei annak, úgy, hogy ha Önök igazán teljes tájékozást akarnak szerezni Magyarország erdőgazdaságának állapota és jelentősége felől, akkor még gyakran el kell jönniök hozzánk és többi vidékeinket és intézményünket, például Felső-Magyarországot és az erdélyi részeket, selmeczbányai főiskolánkat, központi kísérleti állomásunkat is meg kell látogatniok, mert a dolog úgy áll, hogy erdőgazdaságunknak és erdészeti törekvéseinknek inkább e helyekre, semmint Délmagyarországra esik a súlypontja.

Ismereteinknek és tapasztalatainknak ez a folytatólagos kiegészítése szerény nézetem szerint Önöknek, osztrákoknak és nekünk magyaroknak is hasznára lesz. Mert egymással szemben való helyzetünk, értve ez alatt a monarchia két fele közötti kapcsolatból kialakuló helyzetet, mint bizonyára Önök is elismerik, erdőgazdasági téren is olyan természetű, hogy saját érdekeinket anélkül, hogy a szövetséges társ érdekeit ne hátráltatnák, csak akkor vihetjük előbbre, ha az erdőgazdaság helyzetét és fejlődésének feltételeit nemcsak itthon, hanem a szomszédban is behatóan megismerni igyekszünk. Azt mindenesetre úgy hiszem csalódás nélkül helyes feltevésnek fogadhatjuk el, hogy erdőgazdasági érdekeinket a külfölddel szemben ezentul, így például a következő szerződéskötéseknél csak akkor leszünk képesek teljes mértékben megóvni, ha a két államfél érdekei között mutatkozó ellentétet még a

külfölddel való tárgyalások megkezdése előtt méltányosan is igazságosan kiegyenlíteni tudjuk.

Én tehát komolyan ragaszkodom előbb említett ideámhoz és midőn Önöket uraim egyesületünk és az összes magyar erdészek nevében mint szívesen látott kedves vendégeinket szívem mélyéből újból üdvözlöm, már most utjuk kezdetén azt a kérést intézem Önökhöz, hogy hazánkat később is minél gyakrabban meglátogatni szíveskedjenek. Mi biztosíthatjuk Önöket, hogy akár egyenként, akár társaságban jönnek, mindig szíves fogadtatásban fogjuk Önöket részesíteni. (Éljen!)

Üdvözlő szavainak elmondása után felolvassa gróf Serényi Béla földmivelésügyi miniszternek hozzá, mint az Országos Erdészeti Egyesület alelnökéhez intézett alábbi táviratát:

„A fővárostól távol lévén, felkérem méltóságodat, hogy az osztrák birodalmi erdészeti egyesületnek igen tisztelt tagjait nevemben is melegen üdvözölni szíveskedjék, tolmácsolva azon hő óhajomat, hogy kedves vendégeink magukat nálunk jól érezzék, fejlődő erdőgazdaságunkról kedvező benyomásokat szerezzenek s kellemes emlékeket vigyenek magukkal a nálunk töltött napokról“.

Ezt követőleg az osztrák vendégek sorából dr. *Gutenberg* Adolf lovag, az osztrák birodalmi erdészeti egyesület alelnöke emelkedett szólásra:

Mélyen tisztelt Uraim!

Mindenekelőtt engedjék meg nekem, hogy jelenlevő szaktársaim nevében elsősorban őszinte köszönetet mondjak a magyar Országos Erdészeti Egyesület alelnökének, Horváth Sándor miniszteri tanácsos urnak az előbb elhangzott barátságos üdvözlő szavakért.

Mi is átérettük azt a rendkívüli csapást, amit a sors boldogult báró Bánffy Dezső örök eltávozásával, — aki az egyesület élén egész életében oly kiválóan működött, — az egyesületre mért. Nemkülönbén sajnáljuk, különösen pedig sajnálom én, hogy Bedő Albert alelnök urat betegsége tartja vissza attól, hogy körünkben megjelenjen, mert énnekem már több ízben volt szerencsém vele együtt működhetni s így különös örömmel üdvözölném itt. Annál is inkább hála vágyunk kötelezve azonban a másodalelnök urral szemben, mert ő egyben a miniszter ur önmagyméltóságának üdvözlését is

szíves volt tolmácsolni. Őszinte köszönetet mondunk egyben azon rendkívül szívélyes fogadtatásért, melyben részesültünk, mióta csak ezen gyönyörű, hatalmas városba beléptünk.

Legyenek meggyőződve, mélyen tisztelt Uraim, hogy mi bennünk már régóta égett a vágy, hogy a monarchia másik államának szakférfiaival egyszer már együtt is lehessünk!

Legyenek meggyőződve, hogy ezt már régen megtettük volna, mielőtt más államokat meglátogattunk, hiszen mely ország feküdne hozzánk közelebb, mint a testvérország, a nagy magyar birodalom. Csupán az akadályozó körülményekben lelhetjük meg az okát ennek, amelyek ezen óhajunk teljesülését a jelen esztendőre tolták ki. Meg vagyunk róla teljesen győződve, hogy a mi utvonalunk, amelyet saját kérésünk értelmében választottunk, amely bennünket Magyarország déli részébe vezet, rendkívül érdekes és tanulságos lesz. Jóllehet Magyarország északi részén lévő erdőségek megtekintése is kiváló érdekességgel bírna ránk nézve, mi mégis a déli utvonalat voltunk kénytelenek választani, mert ránk nézve ez utóbbi bir különös fontossággal. Ugyanis különösen érdekelnek bennünket a délmagyarországi tölgyesek, a futóhomokkötések, ákáczosok s emellett nem szabad említés nélkül hagynom, hogy a mi lángeszű Weszelynk már sok évvel ezelőtt ez utóbbiak iránt különös érdeklődést mutatott s e téren eredményes munkásságot is fejtett ki. Az elhangzott szíves meghívást tartva szem előtt, kijelentjük azonban, hogy legközelebb majd egy kirándulást Magyarország északi részébe, a Magas-Tátrába fogunk tervezni.

Uraim! Mig egyfelől ezen hó óhajunk hozott ide, másrészt őszinte törekvésünk volt az is, hogy a magyar és az osztrák erdőgazdaság között benső és szoros kapcsolatot létesítsünk.

Uraim! Én rendkívüli módon kívánatosnak tartanám ezt a kapcsolatot, amely egyébként mindkét részről szaktársainknak csak hasznára lehetne, szaktudásunk kölcsönös gyarapodására vezetne, mert hiszen a nézetek, eszmék kicserélése mindkét félre nézve oktatólag hatnak. Legyenek Uraim meggyőződve, hogy mi mindenkor arra helyeztük a legnagyobb súlyt, hogy ezen barátságos, benső hajlamok szüntelenül gondoztassanak, ápolatassanak.

Ehhez képest ki kell jelentenem, hogy mi rendkívül nagyra becsülnénk azt a szerencsét, ha mi is abba a helyzetbe kerülhet-

nénk, hogy a magyar erdészeket odahaza minálunk üdvözölhessük. Ami saját személyemet illeti, rendkívül öröömre szolgálna egy ilyen tanulságos uti program összeállítása, amennyiben Uraim egyszer arra határoznák el magukat, hogy Ausztriába ellátogassanak. Legyenek meggyőződve, hogy a legmelegebben, legszivesebben, barátságosan lesznek fogadva, éppen úgy, mint ezt Önök is tették, miért is ismételten köszönetet kell mondanom.“

Ezután *Bund* Károly titkár bejelenti, hogy még két üdvözlő távirat érkezett. Az egyik *Bedő* Albert öméltóságától, az egyesület első alelnökétől, kit betegsége akadályozott meg abban, hogy a fogadtatásnál részt vegyen, a másik dr. Darányi Ignác volt földmivelésügyi miniszter önagy-méltóságától, az egyesület igazgató-választmányának tagjától jött, ki szintén élénken sajnálta, hogy akadályozva van a megjelenésben.

A program szerint még egy rövid ismertetés előadása volt tervbe véve, de az idő előrehaladottsága már ezt nem engedte, ami egyébként annál könnyebben mellőzhető volt, mert a kirándulók mindegyike igen terjedelmes, hazánk általános erdőgazdasági viszonyaira is kiterjeszkedő, e célra készült német nyelvű „vezető könyv“-vel el lett látva.

Az üdvözlés befejezése után az egész társaság Budapest székesfőváros nevezetességeinek megtekintésére indult. Természetesen előbb a közelfekvő *országháza* került sorra. Szakértő *cicerone*-kről már jóelőre mindenütt gondoskodás történt, úgy hogy a látottak megfelelő magyarázat kiegészítésével bizonyára örök nyomot hagytak osztrák kollégáink lelkében. Innen részben gyalog, majd propellerrel, végül siklóval a budai királyi várba vonult a társaság. Emlitenünk sem kell, hogy a remek palota, fényes berendezése, de legfőképp valóban királyi fekvése nem maradt hatás nélkül. Ennek megtekintése után a királyi várkerten keresztül gyalog vonult végig a kiránduló csapat a Mátyás-templomhoz,

majd legújabb büszkeségünkhöz, a halászbástya gyönyörű csoportjához. Minden önteltség nélkül mondhatjuk, hogy az alkonypirral összeölelkező villanyfényárban fenséges képet mutatott az alatt elterülő hatalmas világvárosunk.

Innen azonban már sietve kellett távoznia a társaságnak, hogy a földmivelésügyi m. kir. miniszter által az osztrák vendégek tiszteletére a Felső-Margitszigeten adott diszlakomán idejében megjelenhessen.

*

Gróf *Serényi* Béla földmivelésügyi minisztert a házigazda szerepében *Kazy* József államtitkár helyettesítette s ilyen minőségben a lakoma folyamán ő emelkedett első-izben szólásra.

Elsőbb magyar nyelven beszélt, később német nyelven folytatta. Élénken hangsúlyozván az ünnepély jelentőségét, elsősorban a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur önméltóságának üdvözlését tolmácsolta s egyben kifejezést adott annak az örömeinek, hogy ezuttal neki állott módjában ezt a kitüntető szerepet elvállalni s kedves vendégeinket üdvözölni. Őszinte sajnálkozását fejezte ki afelett, hogy az osztrák birodalmi erdészeti egyesület nagyrabecsült elnökét, főméltóságú *Auersperg* Károly herceget — aki csak Vinkovczen szándékozik a kirándulókhoz csatlakozni — ezuttal nem üdvözölheti sorainkban. Reméli, hogy osztrák szaktársaink mindvégig jól fogják érezni magukat hazánkban s üdvös tapasztalatokat fognak itt is szerezni. Rendkívül fontosnak tartja az osztrák és a magyar erdészek czéltudatos összműködését s teljes tudatában van annak, hogy a nemzetek gazdálkodásában az erdőgazdaságnak hova-tovább fontosabb szerepkör jut osztályrészül.

Többszörösen hangsúlyozza, hogy szavai őszinte szívből fakadnak, amikor osztrák kollégáinkat a legszívélye-

sebben üdvözlí és vendégül látja s poharát az osztrák birodalmi erdészeti egyesület távollevő elnökére s a jelenlevő osztrák vendégek jóvoltára üríti.

Röviddel ezután *Osztroluczky* Géza ny. főispán, az O. E. E. igazgató-választmánya nevében mindenekelőtt a földmívelésügyi miniszter öexczellenciájának, illetőleg az ő itt jelenlevő képviselőjének, *Kazy* államtitkárnak kívánja hálás köszönetét kifejezni, hogy az erdészeti egyesület azon tagjait, akiknek kizárólagos élethivatását szorosán véve nem képezi sem az erdészeti tudománynak művelése, sem pedig az erdészeti közigazgatásnak ellátása, vagyis az ugynevezett *laikus erdőgazdákat* is meghívásával kitüntette:

„Annál becsesebb lesz az erdőgazdák körében ezen kitüntető figyelem, mert jól érezzük, hogy arra voltaképpen nem szolgáltunk reá, hiszen nyílt titok, hogy az Orsz. Erd. Egyesület vezetőségének minden igyekezete és csábitása daczára *az erdőgazdáknak ezen rétegei alig-alig vesznek részt az egyesületnek közhasznu működésében.*

A miniszternek meghívásában újabb utmutatást és biztatást látok, hogy a jövőben az erdőgazdák fokozottabb és nagyobb mérvben és közvetlenebbül folyjanak bele az Orsz. Erd. Egyesület működésébe, a gazdák jól felfogott érdekükben is, mert enélkül az egyesület nem képes azon eredményt és czélt elérni, hogy az erdőgazdáknak ezen jóformán egyedüli társadalmi, önkormányzati hatáskörrel felruházott szerve, az erdőgazdaságok anyagi fejlődését kellőleg előmozdithassa.“

Majd pedig beszédét németül ekképen folytatta:

„Az Orsz. Erd. Egyesület elnöksége megbizásának óhajtván megfelelni, az osztrák birodalmi erdészeti egyesületnek itt megjelent tagjait, mostani tanulmányutjuk alkalmából, a magyar testvéregyesület nevében szívélyesen üdvözlöm.

Bizvást remélem, hogy ez alkalommal egyrészt az osztrák és másrészt a magyar birodalomnak közös erdőgazdasági érdekei is megvitatás tárgyát fogják képezni s ennek során a két testvéregyesület, a közös érdekek megvalósításának módozatait is meg-

állapíthatja. Az emberi tevékenységnek óriási nagy mezején egyik hivatás sem olyan önzetlen és altruisztikus, mint az erdészeté.

A közgazdasági munkásságnak minden más ágában, úgy az egyesek, mint az arra hivatott testületek is, munkájuk gyümölcseit maguk akarják természetesen learatni, vagy legalább is megélni; — miközben más foglalkozási ágaknak érdekei gyakran nemcsak háttérbe szoríttatnak, hanem néha erőszakkal el is tiportatnak.

Mindenki lázas tevékenységet fejt ki, hogy a remélt és megálmodott sikert és vagyoni jólétet minél előbb elérhesse, s ezenközben igen gyakran a jövőnek érdekei komolyan veszélyeztetve lesznek.

Kivételt csakis az erdészeti hivatás képez, amelyik messzeható tág látkörrel fáradozik a jövő érdekében és nagyszabású tervszerűséggel alapozza és alkotja meg a jövő nemzedékeknek boldogulását, nem törődve azzal, hogy neki magának, t. i. a mostani generációnak, egy igen minimális rentabilitással és fáradságának igen csekély ellenértékével kell megelégednie.

De ennek daczára, minden erdészember teljes erővel és lelkesedéssel szenteli életét nemes hivatásának, annak tudatában, hogy az erdészek önzetlen fáradozása nélkül, a jövő nemzedékeknek további közgazdasági fokozatos fejlődése és föllendülése alig volna lehetséges.

Az erdészeti hivatás nem ösmeri azon éles ellentéteket és ellenséges összeütközéseket, amelyek a politikai avagy közgazdasági életnek többi ágait uralják és az emberiséget oly sok ellenséges táborra osztják; az erdőségek fentartása, a lehető legnagyobb faprodukció, a terméketlen területeknek erdősítése, s ezek által a kedvező klimatikus állapotoknak a jövőre való biztosítása, oly egyetemes, *internacionális* nemzetgazdasági érdeket jelent és képez, hogy azt most már minden rétege a társadalmi osztályoknak, pártkülönbség nélkül elősmeri, — de nem méltányolja eléggé.

Ezen internacionális jellegű nemzetgazdasági érdekeknek közös tudata kifejezésre jut az osztrák erdészeti egyesület itteni tagjainak megjelenésében és nyilatkozataiban, minek alapján mindnyájunknak remélnünk kell és oda kell hatnunk, hogy ezen egyetemes érdekek a jövőben ne csak ápoltsanak, hanem alkalom-

adtán, a nemzetközi szerződések megkötésekor, kellőképen érvényre is juthassanak.

Ezen reményben üdvözlöm ismételten az osztrák birodalmi erdészeti egyesület tagjait és biztosítom, hogy más alkalommal is szívesen látott vendégei lesznek a magyar erdészeti egyesületnek. Poharamat a nagyrabecsült osztrák szaktársak jóvoltára, boldogulására ürítem.“

A magyar erdészek összesége nevében *Csik Imre* miniszteri tanácsos üdvözölte a vendégeket:

Tisztelt Uraim! A természet legmesteribb alkotása a mi erdészeti és vadászati ténykedésünk színhelye az *erdő*, hol — hasonlóan az Isten házához — csak nemes érzések fakadhatnak.

Ugyancsak ilyen nemes s bensőnkből előtörő érzés annak a szívélyes barátságának érzése is, melyet mi a magyar erdészek nagyrabecsült osztrák szaktársainkkal szemben átérezünk. Biztosíthatom Önöket uraim, hogy hozzánk vezető tanulmányutjokkal — melynek révén az osztrák birodalmi erdészeti egyesület oly sok kiválóságával módunkban áll megismerkedni — nemcsak rendkívül megtisztelve érezzük magunkat, hanem örömmel nézünk elébe azoknak a kellemes és nekünk is tanulságos napoknak, melyeket együtt fogunk tölteni.

A szokásos erdész üdvkiáltással (*Waidmannsheil!*) emelem poharam osztrák szaktársainkra s szívélyesen üdvözlöm Önöket körünkben!

Nagy érdeklődés közepette emelkedett szólásra egy tiszteletreméltó ősz férfiú képében az osztrák birodalmi erdészeti egyesület alelnöke: lovag dr. *Guttenberg Adolf* udvari tanácsos. Köszönetet mond valamennyi résztvevő nevében a barátságos üdvözlő szavakért s azon szívélyes fogadtatásért, melyben valamennyien kivétel nélkül részesültek. Különös köszönettel adózik a földmivelésügyi miniszter ur önegyméltóságának azon szíves intézkedéséért, hogy a tanulmányi kirándulásról olyan terjedelmes leírást állíttatott össze, azzal minden egyes résztvevőt megajándékozott

s ezáltal lehetővé tette, hogy a majdan látottak örökre emlékekben maradjanak. Idejövetelük az őszinte barátság és vonzalom záloga, de rámutat arra, hogy a kölcsönös megértésnek ennél még messzebb menő eredményei is lehetnek: a közös érdekek kidomborítása, védelme, a közös ellenség tervszerű leküzdése. Példa gyanánt felemlíti az orosz fabehozatal emelkedő irányát, ami ellen egyaránt, sőt közösen kell megtennünk az óvóintézkedéseket. Poharát a testvérország felvirágzására emeli!

A reichstadti felső erdészeti tanintézet igazgatója, *Schmid* István erdőtanácsos szólalt meg ezután. Költői szavakkal ecsetelte benyomásait, melyeket eddigelé is ebben a gyönyörű országban szerzett. A szívélyes, baráti fogadtatás elfeledteti vele, hogy hazájának határát átlépte, mert itt valóban testvérei között érzi magát. A két államból: Magyarország és Ausztria összetartoznak. Mentől jobban erősödik mindkét fél, annál erősebbek, hatalmasabbak leszünk kifelé. Az a határtalan szívélyes barátság, melylyel a magyar kollegák fogadták, őket legnagyobb mérvben megindította. Visszaemlékezve *Horváth* Sándor alelnök ur szívélyes üdvözlő szavaira, a gondos kalauzolásra, amelyből minden egyes magyar szaktárs kivette a részét, a rövid pár órán át látottakra, majd legutóbb *Kazy* József államtitkár urnak valóban szívből jövő lelkes szavaira, be kell ismernie, hogy magyar szaktársai az ő szívékhöz a legegyszerűsebb utat találták meg. Kérte ezután osztrák kollegáit, hogy poharukat az államtitkár ur és az összes magyar szaktársak jóvoltára ürítsék.

Végül nem kevesebb tetszéssel emelt szót *Petraschek* Károly udvari tanácsos, a magyar erdőgazdasági viszonyok régi, alapos ismerője, kinek ajkáról dicséretet hallani a magyar erdőgazdaságra valóban súlylyal bír. Hangsúlyozván

a magyar erdőgazdaság rohamos fejlődését, a magyar erdészek alapvető kulturmunkáját, poharát a magyar erdőgazdaság felvirágzására üritette.

Az idő eljárt. Bucsut kellett venni, mert a vendégeket visszazárlító hajó utrakészen állt. Méltó befejezése volt az estnek ez a visszahajózás, mert hiszen mindannyian tudjuk, hogy ilyenkor fővárosunk parádés képében mutatkozik az idegen szeme előtt.

Másnap szeptember 12-én a már összeismerkedett társaság a Mezőgazdasági Múzeumban reggel 9 órakor találkozott. A múzeum igazgatója *Radisics* György miniszteri tanácsos és a múzeum tiszti kara a legnagyobb készséggel szolgált bőséges magyarázatokkal s a kiváló csinnal és izléssel összeállított tanulságos gyűjtemények osztatlanul nagy tetszést arattak.

Végül a közeli Szépművészeti Múzeumot nézték meg s ezzel a budapesti program ki volt merítve. A vonat indulásáig hátralévő egy-két órát sietett mindenki a továbbutazás előkészületeinek szentelni.

Az osztrák vendégeink kíséretében utaztak a földmivélségi minisztérium kebeléből: *Csik* Imre miniszteri tanácsos, *Nagy* Vincze m. kir. erdőigazgató, *Kaán* Károly erdőtanácsos, *Jausz* Sándor kir. erdőfelügyelő; az erdészeti főiskola, illetőleg az erdészeti kísérleti állomás részéről: *Vadas* Jenő miniszteri tanácsos és *Róth* Gyula adjunktus; ugyancsak a kirándulókkal tartott *Osztroluczky* Géza ny. főispán, az O. E. E. igazgató-választmányának tagja, továbbá *Bointner* Gyula és *Kessler* Ödön a szab. osztr. áll. v.-társ. erdőfelügyelői, végül *Bund* Károly, az O. E. E. titkára.

